

KIAULIŲ SKERDENŲ KOKYBĖS PRIKLAUSOMYBĖ NUO ŠĖRIMO LYGIO

Aurelijus Mikelėnas¹, Algimantas Mikelėnas¹, Aleksandras Muzikevičius²

¹Lietuvos veterinarijos akademija, Gyvulininkystės katedra, Tilžės g. 18, LT – 3022 Kaunas;
el. paštas: mikelenas@lva.lt

²Lietuvos žemės ūkio ministerija, Gedimino pr.19, LT – 2025 Vilnius; el. paštas: aleksandrasm@zum.lt

Santrauka. Ūkio sąlygomis išanalizavus ir įvertinus trijų kiaulininkystės ūkių sudarytus penimų kiaulių I ir II penėjimo racionus nustatyta, kad pagal savo struktūrą ir maistingumą vienas nuo kito jie ženkliai skyrėsi. Pagal kiaulių mitybos rekomendacijas (Jatkauskas ir kt., 2002) I ir II kiaulių penėjimo pusėje Krekenavos AF ir ūkininko R. Skipario sudaryti racionai geriausiai atitiko mitybos normų reikalavimus, o Skabeikių AF sudaryti kiaulių racionai pagal energinę vertę ir lizino rūgšties kiekį buvo mažesni už normatyvus atitinkamai 4% ir 28%. Išanalizavus trijų kiaulininkystės ūkių skerdenos kokybės parametrus nustatyta, kad raumeningiausios skerdenos buvo Krekenavos AF – 57,5%, ūkininko R. Skipario kiaulių – 55,9%, o Skabeikių AF – tik 46,3%. Išskaulinėjant Krekenavos AF ir Skabeikių AF skerdenas nustatyta, kad daugiausia raumenų yra užpakalinėje skerdenos dalyje – kumpyje, atitinkamai 73,8% ir 60,8%. Atlikus dispersinę analizę nustatyta, kad didžiausią įtaką kiaulių skerdenų raumeningumui daro ūkis ir gyvulio lytis ($p < 0,01$ ir $p < 0,05$), o gyvasis svoris įtakos neturi ($p > 0,05$).

Raktažodžiai: racionas, kiaulės, skerdenos raumeningumas, lizino rūgštis.